

izvedrile ali ne vsaj s časom zabite buče zahrbtni-
rov in dopisunčkov farškega „Mira!“)

Razne stvari.

Državna zbornica. Dne 28. novembra se je tvoril spet državni zbor. Ta dan je v vseh večjih mestih mirovalo vsako delo in socialdemokratje so a dan demonstrirali in z rudečimi banderi pred otevrž šli ter zahtevali splošno in enako volilno pravico. Na Dunaju šli so pred parlament in tam poslali zbornico depotacijo, ki je zahtevala enako volilno pravico. V državnem zboru govoril je kot prvi ministerski predsednik baron Gautsch ter razkril, po katerem načrtu da izdelnjejo njegovi uradniki volilno pravico v Avstrijo. Z Gautschovim načrtu vendar nočena tranka ni zadovoljna in je tudi težko, kajti vsaka tranka ima druge misli glede splošne in enake volilne pravice. Nekteri zahtevajo, da se mora narodnost posebno vpoštevati i. t. d. Sedaj je še vedno volilna pravica na dnevnem redu in radovedni smo kaj da se bo skuhalo. Časa imajo poslanci dovolj za delo.

Razbojni umor. 27. p. mesca našli so v Blačah (Koroško) na smrt ranjenega višjega stavbenega delavca Kristofa Selan. Rane so mu prizadete nekaj z nožem, nekaj pa z revolverjem. Selan je na poti, to so ga v bolnišnico v Beljak (Villach) peljali, umrl. Predno je dušno izdihnil je izpovedal, da so na zločinci, kateri so bržkone hrvatski delavci, denas znesku 800 K vzeli in ga potem tako surovo delali.

Kaj vse se v „beli, nedolžni“ Ljubljani godi. 29. p. m. vršila se je v Ljubljani sodnijska razprava proti židovki Matildi Löwy, imejteljci nesramne hiše v Ljubljani zaradi oduševanja. Lani ko je na svetlo prišlo, da je imela Löwy dobrega kompanjona v osebi policijskega šefa Podgorškega, je oblast hišo zaprla in gospodu policijskemu šefu službo vzela. Ljubljanski prvaški list in drugi listi prvakov so o tem bili tihi, ko grob. Podgoršek je v Ameriko zginil in zato ni bilo mogoče, da bi tudi on zaslužen kazni dobil. Sedaj so kot glavne osebe nastopile le zatoženka Löwy in kot prva priča Podgoršekov prijatelj župan Hribar. V obtožnici proti M. Löwy se navede, da so morala dekleta v njeni hiši takoj, ko so v službo sramote vstopile, plačati 300—400 K, kateri dolg pa še nikdar ni zmanjšal, tako da so morale dekleta pri njej ostati. Na mesec plačati so ji morale 234 K za hrano in stanovanje. Kaj so si več zaslužile, morale so z Löwy deliti. Vse reči so si morale pri Löwy kupiti in ta jim trikrat več računala, kak so bile vredne kupiti kupljene reči. So se dekleta radi tega pritožile, žugala jim je z policijo in to je lahko storila njen sodnik in prijatelj bil je ja policijski šef Podgoršek. Policistom, ki so mu te reči javili, ni več v službo v to ulico poslal. Tako zaslužila si je Löwy z pomočjo prvaškega Podgorškega veliko premoženje. Deklice so večkrat županu Hribarju pisale, a ta je rekel, Podgoršek naj stvar preišče. Seveda je ta dobro preiskal. Pa čudno se nam zdi, da je ta „preiskava“

bila leta 1899 in od tega časa se župan Ivan Hribar ni več brigal za to zadevo, čeravno je pisma in pritožbe dobil. Iz teh pisem, ki so se pri sodnji prebrala, razvidlo se je, da so grozne razmere vladale. Župan je pri obravnavi izrazil kot priča, da je Podgoršek kriv. Sedaj reče to, preje, pa, ko je dobaval pisma se za nič ni brigal. Upravna oblast v Ljubljani je grozno škandalozna razmere dopuščala. Reči, ki so jih dekleta kot priče navedle, nam ni mogoče javnosti priobčiti. Državni pravdnik je rekel, da ni mestna uprava svoje dolžnosti izpolnjevala. Zagovornik je izrazil, da je župan Hribar sam rekel, da delovanje Matilde Löwy za Ljubljano koristno. Matildo Löwy obsodilo je sodišče na šestmesečni strogi zapor, na 2000 K denarne globe in da se po prestani kazni izžene iz Avstrije.

* * *

Tukaj se je nam Ljubljana, prvo prvaško gnezdo pokazala v pravi luči. Kake nesramnosti so se godile na škandaloznem „katoliškem venčku“, kake po odkritju Prešernovega spomenika in sedaj se pridruži Löwy-Podgoršek. Ljubljana, odkar je v rokah prvakov, vedno dalje in dalje pride v — blato. In Podgoršek doma iz naj klerikalskega kraja, iz Ponikve, je največji sovražnik vsega, kar je nemško. Le ga imejte prvaki, kot prijatelja še dalje saj pravi pregovor, povej mi, skom občuješ, tedaj ti povem, kdo si.

Trgatev škvorci uničili. 14. oktobra proti večeru priletela je velika truma škvorcev v vinograde posestnikov Kohl in Lachsteiner v Pfaffstettenu (Spodnje Avstrisko) ter takoj začela v goricah večerjati. Čeravno so takoj viničarji šli ter škorcem to delo z palicami prepovedali, so vendar ti ptiči tatiči okoli 60 veder grozdja pojedli. To se je že večkrat zgodilo, pa v taki meri še nigdar. Kaj vse od kmete živi!

Pisma uredništva.

Več naročnikov Rogatec. Brez podpisa mora romati dopis v koš! — **Večim dopisnikom.** Kdor hoče od uredništva ali uredništva kaj pozvedati, mora priložiti znamko (marko) ali pa dopisnico za odgovor, drugače se njegovi želji ne more ustreči. — **Slom.** Je preveč osebno, za javnost brez pomena, sploh pa brez podpisa, toraj globoko v koš! — **Petrovče.** Gotovo prihodnjič! — **Naše cenjene poročevalce** prosimo za kratka, jedernata poročila. Kakor veste, ni mogoče, vsem naenkrat ustreči. Kdor prej pride, prej melje! Zahvalujoč za tako vsestransko zanimanje, zagotavljamo, da pride vsak na vrsto. Bodite zdravi! — **Slivnica** pride na vrsto! Sicer pa prosim še enkrat, naj se mi zahtevano poprej vpošlje. — **D.** — **Fram.** Srčna hvala za pozdrave! — **D.** — **Sv. Anton v Slov. gorici.** Preveč osebno, ni za rabo. Prosimo kaj družega. — **Naročnik v Virštajnu.** Prosimo pošljite nam natančen naslov, mi Vam list vedno pošiljamo, a dobimo vedno list nazaj z opazko pošte, da Vas ne poznajo. Prosimo tedaj, pišite nam natanko Vaš naslov (adres.) — **Maribor.** Prepozno sprejeli. — **Brežice.** Preveč osebno. Natančite to sodnji.

Loterijske številke.

Trst, dne 25. novembra: 3, 43, 46, 68, 71.
Gradec, dne 2. decembra: 45, 75, 35, 78, 36.